

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 40 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Štajerski Slovenci in Taaffejeva vlada.

x. V nedeljo 6. septembra sklicuje „Slovensko društvo“ občni zbor v Mariboru, da so posvetuje o sedanjem položaju štajerskih Slovencev in sklepa o resolucijah, katere imajo biti vodilo slovenskim državnim poslancem. Društveniki, o tem smo uverjeni, zbrali se bodo v obilnem številu od vseh strani štajersko-slovenske dežele, pa ne, da bi se veselili uspehov in pridobitkov, podarjenih, m od sedanje vlade, temveč da brez vseh iluzij razmotrivajo razmerje mej načeli in dejanskim postopanjem Taaffejeve vlade in se tesneje zvežejo v boji za svojo narodnost.

Minolo je šest let, odkar je v prestolnem govoru bila proglašena ravnopravnost vseh avstrijskih narodov in je namesto Auerspergove Slovanom sovražne vlade nastopila Taaffejeva. Če si pa koncem te šestletne dobe ogledamo narodne razmere na Štajerskem, ne vidimo ne le nobenega napredka, marveč še huje pritiskanje na Slovence, nego smo ga kedaj pod prejšnjimi vladnimi sistemi doživeli. Kajti nemški fanatizem je še le v tem času vzkipeł do vrhunca in Slovenci na Štajerskem izročeni so vsem izrodnom teutonskega furorja, ker so ravno v tistih krogih, ki bi morali izvrševati vladno idejo, ako resnično meri na narodno ravnopravnost, najhujši protivniki našega naroda.

Ko bi hoteli popisati neznosno stanje Slovencev na Štajerskem, vse silovitosti, katere se jim godé javno in tajno, lahko bi napolnili cele knjige. Iz vseh mest in trgov, kjer je le par nemčurjev se ugnezdilo, poročalo se ni le ob volitvah, s kako predrznostjo in surovostjo so se smeli napadati Slovenci, temveč nemčurstvo čimdalje, tem ošabnejše vzdiguje svojo glavo in se porogljivo posmejuje taki vladni stranki, ki ničesar družega ne doseže, nego jedno ali dve uri več slovenščine na Mariborskem učiteljišči. Najhuje pa je, da se prosti narod bega in demoralizuje ter zapeljuje k tacim osramotilnim divjostim, kakeršne smo doživeli lani na primer pri sv. Martinu, kjer je napojena in nahujkana druhal motila slovenski volilni shod. C. kr. okrajni glavar Hein pa, ki je kmalu po teh izgrelih prišel kot komisar k volitvam k sv. Martinu, udeležil se je po srečni nemčurski zmagi veselice in se dal od nemčurskih Bistričanov na ramah nositi skozi vas.

Razume se, da morajo po tacih izkušnjah Slovenci se vprašati, ali naj še podpirajo s svojimi glasovi vlado, katere organi še vedno hodijo po oglajenih potih nemško-liberalnih prednikov? Nemčurji res že mislijo, da jim je dovoljeno vse storiti, Slovincem pa vse trpeti. Sicer bi si ne upali tako postopati, kakor so na mnogih krajih letos pri volitvah za državni zbor. Navedemo le jeden slučaj. Posestnik Kresnik iz Črešnjence pri Slovenski Bistrici, ki je pred šestimi leti bil nedolžno obsojen v Celji zaradi obrekovanja znanega Sorschaka na poldrugo leto ječe, od cesarja pomiloščen in po novi preiskavi nedolžnim spoznan, prišel je slučajno na predvečer državnozbornske volitve v Slovensko Bistrico. V krčmi, kjer so se shajali kmetijski volilci, pogovarjal se je z njimi. Ko se v mraku vrne domov, napade ga cela druhal najetih pobalinov in bi ga bila teško poškodovala, da ni imel seboj močnega psa! Umakne se nazaj v isto krčmo, toda brž ko ustopi, ukaže mestni pisar Rasboshchegg mestnemu policaju, da naj Kresnika odpelje v zapor, dasi Kresnik ničesar ni zakrivil. Mestni policaj pa je imel ukaz, da ga v zaporu obdrži do družega dneva tako dolgo, dokler odide poslednji železniški vlak v Maribor, da ne more več priti do volitve. In Kresnik je res bil zaprt do opoludne družega dneva. Tožil je potem in pravijo, da teče preiskava proti vsemogočnemu mestnemu pisarju Slovenje-Bistriškemu, zaradi zločina javnega nasilstva. Radovedni smo, kako da se bo iztekla zatožba pri Celjski okrožni sodnji, katere predsednik je Heinricher.

O rastoči demoralizaciji ljudstva pa pričuje najnovejša surovost, o kateri se nam baš danes poroča iz Slovenske Bistrice. Tam je bival na počitnicah profesor na ruski gimnaziji v Ufi, g. P., rodom Slovenec iz Slovenje-bistriške okolice, pri svojih stariših. Pred odhodom na svoje mesto na Ruskem mudil se je zvečer v Slov. Bistrici v prijateljski družbi, katera je zapela, kakor je to že navada, nekatere narodne pesni. To je menda razdražilo živce tamšnjim Teutonom in ko se g. P. vrne domov po veliki cesti, obstopi ga cela druhal mestnih hlapcev, katerim se sam ni mogel ubraniti. Jeden teh divjakov udari ga po glavi, drugi ga poderejo na tla in teptajo po njem in Bog ve, ali bi bil nesrečnež rešil življenje, da ni iz bližnje hiše prihitel kmet Povh in odgnal napadnike. G. P. sedaj težko ranjen leži

v Graški bolnici, kamor se je drugi dan odpeljati dal. Preiskava se je pričela, in želeti bi bilo, da bi zasledila prave prouzročitelje in ne zadela le zapečanih izvršiteljev, kakor lani pri sv. Martinu ali pred leti v novi vasi, kjer so Sternbergovi fabriški delavci dr. Sernca in Radeja spravili v smrtno nevarnost. Če bo tako naprej šlo, Slovenec na Štajerskem ne bo več svojega življenja varen.

Torej je poslednji čas, da vlada ne le v kakem govoru v državnem zboru proglašja narodno ravnopravnost, temveč da jo resno izpeljuje, ako se temu tudi kak uradnik ustavlja. Dokler Nemci in nemčurji na Štajerskem vidijo, da je v šolstvu in v uradih ostalo vse pri starem in da se Slovenci še vedno zmatrajo kot inferijorno ljudstvo, čemu bi jih oni sami pripoznali sebi ravnopravne, ako celo vladni organi tega ne store? Kar je narodne zavesti in narodnega napredka na Štajerskem, vzrastlo je iz naroda samega vzlic silnemu nasprotstvu od strani najmogočnejših faktorjev v deželi, usodo Slovencev iz nemškega Gradca odločujočih. In ti faktorji še tudi dandanes ne privoščijo, in kolikor je v njih oblasti ne privolijo Slovincem tiste podloge narodne eksistencije, brez katere se noben narod razvijati ne more, to je šole z domačimi učitelji in profesorji. Kar je sklenila večina državnega zbora že 1880. leta, da naj se posloveni učiteljišče v Mariboru, na gimnazijah v Celji in Mariboru pa naj se ustanove slovenske paralelke, to se do danes ni storilo in se ne bode, dokler ostane vrhovno šolsko vodstvo v sedanjih rokah.

„Slovensko društvo“, katerega neumornemu in energičnemu delovanju se imajo štajerski Slovenci zahvaliti, da so pri volitvah povsod tako sijajno zmagali, izreklo bode v nedeljo svojo sodbo o sedanjih vladnih sistemih. Da ta sodba ne more biti povoljna in laskava, temu neso krive kakšne pretirane zahteve Slovencev, temveč neznosni položaj, v katerem se čim dalje tem huje nahajajo štajerski Slovenci. Šest let so, kakor Jakob, zvesto služili Taaffejevi vladi in dobili mesto obljubljenega Rahele, slovenskih srednjih šol, — dve uri slovenščine več na Mariborskem učiteljišči. Nam na tem mestu ni dovoljeno izreči, kar čutimo v srci. Naši poslanci v državnem zboru pa imajo svobodno besedo in od njih pričakujemo, da bodo brezozirno odkrivali, kako se izvršuje narodna ravnopravnost pod tisto vlado,

LISTEK.

Kandidat nesmrtnosti.

(Humoristiški roman. — Česki spisal Svatopluk Čech.)

III.

(Dalje.)

Ta situacija javi se Vojtehu v kljub pohvalam, ki je je dajal Josef v gostilni dobremu srcu svojega gospoda, tako malo laskavo, da se zmuza, slišavši bližajoče korake, na tiho, ne zaprevši niti dveri predsobnih, na hodnik in jo popiha po prstih zopet na stolbe.

Pritisnivši se k zidu sliši, kako pride gospod Josefov v predno sobo, zakolne béca, lokaja, zapre dveri in porine od znotraj zapah, beca lokaja iz nova, kako se ta vzdigne, naredi nekoliko korakov ter se zopet zvali kakor vreča na nekaj, nedvomno na posteljo. Na to odide gospod zopet v svojo sobo in v hiši zavladala mrtva tišina.

Ta epizoda je tedaj dokončana. A kaj učini sedaj Vojteh? Ključ hišnih vrat ostal je v žepu lo-

kajevem. Da bi se vzbudil, ni mogoče. Kdo ve, je li doma hišnik, in kdo ve, če ga kje ne najde. Mimo tega mogel bi vzbuditi tuji človek sum, idoč ob tej uri iz hiše. In k vsemu temu Vojteh nima denarjev za napitnico, če mu odpre. Zateče ga li kdo v hiši, imel ga bode morda za zloдея. Kam se naj obrne!

Po teh in podobnih mislih stopa naš junak, danes že v drugo zajet, po tihoma v prvo nadstropje. V tem slišijo se zdolej po stolbah koraki. Vojteh zavije hitro po hodniku in se skrije zopet za zid. Pozni prišlec ga srečno preze in stopa v drugo nadstropje, Vojteh pa se bliža z nova k stolbam.

Ali v tem odpró se na hodniku pred njim dveri in v njih pokaže se mlada dama v negligéji s svečo v roki.

„Za Boga!“ mladi gospod Koudela, čudi se, pogledavši v obraz Vojtehu. „Kako ste prišli semkaj? Kaj opazujete tu v tem času?“

Sedaj spozna tudi Vojteh damo. Bila je znanka in posetiteljica gospé Terezije, mlada udova po starem podrejenem uradniku, ki je živela sedaj od mnoge njegove ostaline in od izdelkov različnih ženskih del.

Bila je res lepa ženska, in prijetne, nekako voljne podobe.

Vojteh zamrmra nekoliko nerazumljivih slov. Kako bi ji mogel najedenkrat tako vse razjasniti!

„Toda pojdite stopajte noter,“ pravi gospa z lahkim vsmehom. Sicer je malo pozno in jaz nisem, kakor vidite, za pohod pripravljena. Toda mislim, da ne boste polagali pri pohodu za posebne okoliščine na to reč strogo merilo. Gorim od nestrpnosti, da bi zvedela, kako ste prišli pred moje dveri. Od moje osebe gotovo ne zavisi vaša pričujočnost. Kajti stanja mojega označila nisem do sedaj niti gospe Tereziji, ne poznate ga torej gotovo tudi vi. Opomnite tedaj, prosim vas še jedenkrat, da vas vzprejemem le v tem negligéji.“

Po teh besedah pozove ga s prijaznim pripogibom jedne roke v odprto sobo, z drugo pa zapne koketno rése belega domačega platna pod nežnim grlom.

„O, prosim,“ pravi Vojteh dvorljivo, „počakam prav rad trenotek zvanaj.“

„Ah, le ustopiti,“ dé s smehom vdova.

„Oblečem v hitrici samo ponočno suknjo. Ho-

katere dalji obstanek so omogočili tudi slovenski poslanci.

Stajerski Slovenci pa se naj v obilnem številu udeležijo nedeljskega shoda ter označijo jasno in odločno svoje stališče nasproti vladi. Obljubimo dosti slišali, videli bi zdaj tudi radi nekaj dejanj in uživali kruh mesto kamenja.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 4. septembra.

Še ta mesec bode otvorjen **državni zbor**. Po nekaterih poročilih bode odprt 22., po drugih pa par dni pozneje. Na 15. t. m., ali pa, kakor se poroča iz Levova, na 20. t. m. skliče grof Hohenwart konferenco vodij desnice, da se posvetujejo o bodoči organizaciji državnoborske večine. Trdi se tudi, da se bode tej konferenciji predložil prestolni govor.

Nemci na vse načine pretiravajo izgrede v Kraljevem Dvoru in jih uporabljajo v svoje namene. Mestni zbor v Karlovih Varih tudi ni mogel, da ne bi pri tej priliki izrekel svoje nevolje proti **Čehom**, ki so napali nemške goste. Omenjeni mestni očetje izrekli so tudi nado, da bode vlada administrativno razdelila česko deželo, za kar po njih mislih ni treba pritrdjenja českega deželnege zbora. Trdijo, da bi to bilo univerzalno zdravilo proti ponavljanju podobnih izgredov. Da tega sicer sami ne verujejo, to dobro vemo. Izgredi se neso zato začeli, ker Nemci in Čehi skupaj živijo v eni kronovini, ampak ker so nemški telovadci v mestu, v katerem je večina prebivalstva česka, Čehi izzivali. Nemci naj se le sami obnašajo, kakor se spodobi, pa njim ne bo nikdo nič žalega storil, izlete v česka mesta naj pa opustijo, ker s temi nemajo družega namena, kakor česke sodeželane dražiti. Ako se bodo pa tako obnašali, kakor se sedaj, se bodo pa izgredi ponavljali, naj bi se tudi dežela razdelila. — Nemci pa tudi sedaj kar drug za drugim napadajo mirne Čehov, češ, da bi se maščevali za dogodke v Kraljevem Dvoru. Povedali smo že, kako so v Langenbrucku blizu Liberce napali Čehov. Pa tudi v Liberci Čehi niso več varni pred Nemci. Da se pa zabrani kakšna nasilstva od strani Nemcev, odposlala je vlada tja iz Prage in Pizna 12 žandarjev pod vodstvom jednega ritmajstra. Žandarmerija Liberskega okraja se je tudi koncentrovala, kolikor je bilo mogoče. Kakih dvajset napastnikov iz Langenbrucka so že zaprli. — „Pokrok“ pa poroča o drugem podobnem napadu. Blizu Landskrona so Nemci napali dva česka rokodelca, ki sta se vračala z nekega plesu. Jednega so ubili, drugega pa tesko poškodovali. Napastniki so kričali: „Ubite Čehov, ki so v Kraljevem Dvoru topli Nemce.“

Pojutrnjem pridejo Poljaki ogledat **ogersko** deželno razstavo. V ponedeljek priredijo Ogrski poljskim gostom slavnostni banket. Pozdravi in odzdravi bode se vršili samo v madjarskem in poljskem jeziku.

Bosensko deputacijo, katera pride v Požego pozdravit cesarja, vodil bode vladni svetnik Costa Hörmann.

Vnanje države.

Razmere mej **Srbijo** in **Bolgarijo** neki neso najboljše. Srbski vladi ne ugaja, da Bolgarija naseljuje Črnogorce ob srbske meji. To daje srbske radikalnej stranki pogum, kajti zanaša se, da jej pribite ti Črnogorci na pomoč, ko bi se začela ustajati. Tega se jako boji srbska vlada.

Na veliki somenj v Nižnj Novgorod prišlo je letos posebno mnogo trgovcev iz Azije. Prišli neso le sibirski in prekokavkaški trgovci, ampak tudi več trgovcev iz Merva in Turkeстана, katere kraje je **Rusija** še le nedavno pridobila. To kaže, da se

bodo ruski izdelki hitro razširili po vsej Srednji Aziji. — V Peterburg pride v kratkem izredni poslanec boharskega kralja.

Povedali smo že, da mislijo pruski Poljaki poslati deputacijo k **nemškemu** cesarju s prošnjo, da se ustavi iztiranje Poljakov. Kakor se poroča nekaterim listom, cesar te deputacije ne bode vsprejel. Iztiranje Poljakov se pa med tem energično nadaljuje. Kakor poroča nek nemški list, bode se samo iz Gdanskega iztiralo 1500 oseb. Ti, ki bodo iztirani, so večinoma trgovci, nekateri še jako premožni.

V **Albaniji** nema turška vlada dosti moči. Roparske čete kladijo se semtertja, ne zmanej se za turške vojake. Vojaki in žandari sami se radi pridružujejo roparjem, ker jim vlada plača redno ne izplačuje. Tako je nedavno nek žandarski podčastnik, kateremu vlada že dalj časa ni izplačala plače, zbral več roparjev in sedaj ropa, pobija in požiga mej Prizrenom in Skadrom.

Kakor se poroča iz Kajire, je zdravje **egipčevskega** ministerskega predsednika Nubar paše jako slabo. Zdravniki mu svetujejo, da bi se za nekaj časa odtegnil vsakemu delu. Nubar paša ni baš priljubljen Angležem in ti bi se ga že bili večkrat radi znebili. Nubar paša morda čuti, da se ne bode več mogel dolgo držati, in ta bolezen utegne biti povod ostavki. — Konec tega meseca bode izplačevanja Aleksandrijskih odškodovanj skoro končana.

V **Sudanu** je sedaj mir, ker ustajniki nemajo nikakega pravega vodje. Kakor se kaže, nekateri emiri tudi nečejo priznati Osmana Digma za svojega glavarja. Sedaj so se baje zjedini vsi bivši Mahdijevi vojskovodje, da pošljejo v Tripolis znamenemu šejku Senussi-ju, kateri slovi daleč po mohamedanskem svetu, pismo, v katerem ga prosijo, da pride v Kartum in prevzame vladno, ako pa tega neče, pa vsaj odloči, kateri bivših Mahdijevih vojskovodij bil bi najvrednejši za vladarja. Ker je šejk Senussi poslednja leta jako oslabil na vidu, ni verjetno, da bi prevzel vladanje. Mogoče je pa, da pride v Kartum in tam s svojim svetom napravi sporazumjenje mej raznimi emiri. Razen pisma poslali so Senussiju tudi mnogo denarja za darilo. Začasno so pa v Kartumu sestavili zbor iz dvanajstih ulemov, kateri bodo vodili vse zadeve, dokler Sudanci ne dobé kakega vladarja. Iz tabora pri Omdurmanu odpuštili so 3000 vojakov za nekaj mesecev, da gredo domu polje obdelavat. Orožje so pa morali pustiti v Omdurmanu, kajti sicer bi se utegnili združiti v jedno četo in voliti novega načelnika.

Dopisi.

Z Vrhniko 3. septembra. [Izv. dop.] (Metodijeva svečanost v Borovnici.) Novica, da naši vrli sosede napravljajo svečanost, s katero se ima proslaviti tisočletnica slovenskega apostola, vzbudila je tudi pri nas vesel odmev. Vse premalo imamo Slovenci pred očmi, kaj in s kakšnimi sredstvi sta dosegala sv. Ciril in Metodij, namreč samostojnost slovenskega naroda s pripomočjo cerkve in šole. Tu in tam po naši domovini so se letos napravile slavnosti, ki so poveljevale smoter in sredstva apostolskega dela. Vendar pa se to ni zgodilo v tisti meri, kakor sveto delo zasluži in kakor je potrebno za probujenje naše narodne zavesti po tisočletnem robovanju.

Prihodnjo nedeljo bo naša okolica v Borovnici popravila, kar je zamudila v tem oziru. Lep program so za Metodijevu svečanost zložili Borovniški rodoljubi in da se bo tudi dobro izvršil, za to so nam porok sodelovalne moči, ki so jih pridobili. Kot posebna, nenavadna točka bo gledališka pred-

stava pod sinjim nebom. Ravno naši Vrhniški diletantje so prevzeli to zanimivo nalogo, — znamenje, da hočejo tudi naše moči kaj bistvenega donesti k večji slavi Metodijevi v Borovnici. A tudi mi drugi iz našega kraja hočemo se je udeležiti v prav obilem številu: kdor more in utegne, pride naj v nedeljo v Borovnico na slavnostni prostor!

Tukaj se tudi bodo, kakor čujemo, prvič slovesno pozdravila gasilna društva iz okolice z novim gasilnim društvom Borovniškim. Metodijeva svečanost namreč poleg bralnega društva priredi tudi gasilno društvo in to je k svojemu prvemu javnemu nastopu povabilo tudi svoje tovariše. Kakor se čuje, dospo okoliška gasilna društva polnoštevilno in menda se zgodi tako, da Logaško gasilno društvo in društvo iz Horjula prideta v nedeljo opoldne k nam in se tukaj združita z našim in Verdskim gasilnim društvom, tako, da se bode vsa zanimiva družba z godbo na čelu po cesti pomikala v Borovnico in tamkaj sešla se z Ljubljanskimi in drugimi gosti.

Ako bo torej v nedeljo vreme ugodno, smemo si obetati jedno najlepših in najzabavnejših svečanostij narodnih. Če pa tudi nam nebo neče biti milo, ono nas ne bo zadrževalo, ker slavnost je napovedana, ne plašče se slabega vremena in ker je slavnostni prostor tako prirejen, da bo tudi v neugodnem slučaju dajal streho svečanosti in bratovski zabavi. Na svidenje torej, rojaki, prihodnjo nedeljo v Borovnici!

Od nekod 2. septembra. [Izv. dop.] Bilo je pred nekaj dnevi, ko so se nahajale kosti mogočega rojstva za mizo Jeklarjeve gostilne na slovenskem Bledu. Mirno sem čepel pri vrčku Gambrinove pijače, ter ves utopljen premišljeval krasote, koje je ogledovalo moje oko za dneva svetle luči. Bilo je o večerni uri.

Meni vis-a-vis pri drugi mizi sedelo je troje pivcev. Dovolj časa se niti menil nesem za-nje, ko je pa jelo njih govorjenje postajati vedno bolj živahno in to v blaženi nemščini, odprl sem duške svojih ušes, da vendar poizvem predmet žgolenja.

Govorilo se je o živi potrebi nemščine in o tej novoizmišljeni slovensčini, ki je ne razume niti živi krst — razen onih, ki jo pišejo. Pa nikjer ni edinosti in tudi mej to trojico je ni bilo. Skupaj na Slovence sta zabavljala g. krčmar in neki Blejec, v kojem sem kasneje spoznal rokodelca, brčkone mizarja. A gospod jasnega obličja, sedeč mej njima, potegoval se je krepko in junaško za našo slovensko stvar. Spoznal sem v njem neustrašenega narodnjaka. Kakor se mi je pozneje pravilo, bil je to poštar g. Š. Počasi pričelo se je slovensko govorjenje. Nemčurska Blejca kričala sta čez to čudno „špraho“, ki jo bo še le ta „treči rod zastopu“, čez naše šole in sploh vse, kar kaže kaj slovenskega značaja. G. Š. storil je svojo narodnjaško dolžnost ter zapustil to švabsko družbo. Žal mi je bilo, da tudi jaz nesem storil tako. Ostal sem v sobi. Sedaj pričelo se je še le pravo besedičenje. „Mi smo Blejci, in ponosni smo na to, mi nismo Slovenci, mi smo kranjski Blejci!“ kričal je navdušeni „liter-birt“. „Kaj meni nuca Slovenec, kaj Hrvat? kdor nemški zna, ta je mož!“ „Že naši fijkarji vedo, da je Slovenec najslabši za plačilo“ tako in jednako se je ustil g. kučgazda. Pravil je dalje: „Pri katerem

čete-li, da se napravim v popolno pohodno toaleta?“ doda šalivo.

Vojteh gre za njo v prijazno toplo sobo.

„Usedite se, prosim, tukaj na divan. Tako! In sedaj povejte, povejte, kako se je vse to zgodilo,“ sili dama.

Vojteh nameni se gledé znanja njenega s Tezijo zaupati ji resnično pripoved to stvari. Pripoveduje, da je zašel v gostilno, da se je tam seznanil z lokajem z družega nadstropja, da je v pogovoru z njim zamudil uro, ko se stričeva hiša neizprosno do jutra zapre, in da je tedaj vzprejel pri slučajnem nedostatku denarjev nasvet lokajev, da ostane čez noč v njegovem stanovanju. Ostalo pripovedoval je verno po resnici.

Dama pokaže na obrazu lahko neverojetnost v popolnosti tega pripovedovanja, a upokoji se in pravi. „Oh, zabredli ste tu res v past. Nimamo tukaj hišnika. Vsak najemnik ima hišni ključ za-se. Toda moj je slučajno v žepu moje stare tete, stanujoče z manoj v tej sobi, ki pomaga neki znani gospé v kuhinji za nekako rodbinsko slavnost in se vrne še le o polu noči. Ne odide vam tedaj, da vzprejmete moje povabilo in prebijete tukaj v moji

družbi jedno in polu ure do povratka njenega, na kar vam odprem hišo in ponudim potrebni kredit, da si dobote kakega prenočišča v bližnjem hotelu. Namenila sem se že brez tega, da bodem bdela do njene vrnitve, čitajte ta zabavni časopis.

No, „ste li zadovoljni?“

„Ne morem v noben kup vzprejeti laskavega vašega nasveta,“ brani se dvorljivo Vojteh. „Ne bi bilo lepo slišati, da bi v ta pozni čas — v vaši postelji. — —“

„Hotela sem ravno samo pristaviti,“ skoči mu v besedo z vsmehom udova, „da se v tej pozni družbi pregrešiva nekoliko proti vnanjemu decorum. Ali tlak okolnosti naja opravičuje. Mimo tega ne more nikdo od mene zvedeti o vašem pohodu. Ta soba je seveda moja spalnica, a tudi moj vzprejemalni salon in s kratka celo moje stanovanje. Pozabite tedaj čas in mesto, odložite in dovolite, da vam ponudim skledico čaja, ki sem si ga ravno skuhal.“

Mej tem, ko mlada vdova pregleduje samovar za čaj in klepeče, ogleda si Vojteh njeno bivališče. Bila je to soba srednje velikosti, ne sicer krasna, a precej lepa in prijazno urejena. Na stenah videle

so se snežnobe preproge z zlatimi cveti, po tlaku lepo upodobljeni tapeti in obe okni zadelani ste bili s težkima kakor sneg belima zastorama, ki sta se spuščala od krasno pozlačenega droga do tal. Malomarno je bil naslonen od zad odprt alkov, služeč za posteljo. S sten gledali so obrazi, izbrani z dobrim okusom. Vse v sobi pričalo je o čistoti in uzornem redu. Jeden kot pripravljen je bil s pomočjo cvetja in širokolistnatih zalšujočih rastlin v miniaturnem vrt. Drugi kot sobe, obsegajoč peč in služeč za kuhinjo, obdajala je visoka bela plahta z barvastimi japonskimi silvetami.

S kratka mlada vdova uredila si je skromni svoj stan jako okusno, tako da si ga je čila domišljija Vojtehova brez obteže dopolnila v krasni budvār Pompadure.

V bujno to zamotanje njegove fantazije gočila je izborna vitka postava v pestri ponočni suknji, katera je vabljivo njena lica po lahno senčila in pri kateri si je mlada vdova v naglici pozabila nekoliko drobnih gumbov na prsih zapeti, kar je posebno na-se obračalo pozornost Vojtehovu slučajno v trenotku, ko se je gostiteljica njegova, postavivši preden čaj, na mizo sklonila. (Dalje prih.)

naši hjararji nič „trinkgelta“ ne dobé, pravijo: „ta že ni nemški znal!“ Naveličan taciš besed, odidem spat in ko se zjutraj z izvoščekom odpeljem, obhajala me je želja, naj bi ne videl nemčurske gostilne „pri Litru“ več v drugo! Tudi izvošček poslovil se od mene brez „trinkgelta“ češ, da boš tudi o meni lahko govoril, da nesem znal nemški. Vsa čast narodnjaku g. Š.—. A slovenska gospoda naj si zapomni nemčursko Jeklarjevo gostilno. Vsaj imate na slovenskem Bledu dovolj narodnih shajališč, kjer se ne zabavlja tako neolikano na Slovence in njih prizadevanje.

Iz Vrabeč 2. septembra. [Izv. dop.] Sliši se mnogo pritožeb o silni škodi, katero je napravila povodenj dne 29. m. m. Tudi mi Vrhovci občutili smo nesrečo omenjenega dne in to ne v malej meri. Deževati je pričelo okoli 7. ure v jutro, naliv trajal je do 1/2 9. ure neprenehoma.

Iz naših malih hribov pritekalo je v dolinice vedno več vode. Voda prestopi odmerjeno jej strugo in se razlije po senožetih, njivah in vrtih. Precej visoki zidovi je neso zadržavali. Več njiv je popolnem uničenih, na katere so ubogi ljudje z največjim naporom nekaj zemlje napeljali in nanosili. Skale več stotov težke preobračalo in metalo je kakor tršice, ruvalo trte kot travo.

Okrajna cesta, ki pelje iz Št. Vida skozi Vrabeč v Trst, pretrgana je pri Grižah popolnem. Voda napravila je čez cesto strugo nad 6 m. široko in 8—9 m. globoko. Toraj promet za nekaj tednov popolnem ustavljen. Ubogi Vrhovec prislužil si je kak krajcar s tem, da je uvažal drva v Trst, a kam hoče sedaj ž njimi?

A sedaj nekaj družega. Dopisnik iz Vrabeč, obračal se je pred kakimi štirimi meseci v Vašem cenjenem listu, do prečastitega g. župnika in učitelja, naj bi na to delovala, da se ustanovi tudi pri nas „Bralno društvo“. Vse to bilo bi v resnici dobro, potrebno in koristno.

A da se misel ta uresniči, treba pričeti z nabiranjem udov. Ako dobimo dovolj članov, potem bode društvo lahko ustanovilo se. Bojim se pa, da bode stvar težavna, posebno bode težko dobiti pevcev, ki bi bili pri društvu kaj potrebni. A kljub težavam, naj bi se kaj poskusilo, sedaj, ko je predlog že storjen.

Domače stvari.

— (Deputaciji iz Kranjske do presvetlega cesarja.) Deželni odbor kranjski in mestni zbor Ljubljanski sklenila sta, da odposljeta vsak posebno deputacijo v Celovec, poklonit se presvetlemu cesarju, ako cesar v to dovoli. Deputacijo dežele kranjske vodil bode deželni glavar grof Thurn, mestno deputacijo pa župan Grasselli. Člana mestne deputacije sta: podžupan V. Petričič in odbornik Ledenik.

— („Slovensko društvo“) ima v nedeljo 6. dan t. m. ob 3. uri popoldne v gostilni „Zur Stadt Wien“ v Mariboru svoj občni obor. Na dnevnem redu je volitev novih odbornikov in preuredba pravil. K zboru dojde tudi deželni in državni poslanec g. Božidar Raič, ki bode govoril, kako je v novem državnem zboru postopati našim poslancem, da bodo kaj dosegli. Ker se bode razgovarjalo tudi o južni železnici, ki neče slovenščini priznavati nobenih pravic, je živo želeli, da bi bila udeležba mnogobrojna.

— (Odbor katoliškega tiskovnega društva v Mariboru) se je sestavil. Predsednik kanonik dr. J. Križanič, podpredsednik dr. Jarnej Glančnik, tajnik prof. J. Skuhala, blagajnik prof. dr. J. Mlakar.

— (Na živinsko razstavo) v Celovci prignalo se je 400 volov, 400 druge goveje živine, 300 konj in 150 ovac in prašičev. Živina bila je vsa jako lepo rejena, dobrih plemen, kakor nam zatrjuje kranjske kmetijske družbe podpredsednik, g. J. Seunig, kateri je bil kot juror poklican in odbor, ki je določeval darila za najlepšo živino. Nadvojvoda Karol Ludovik in minister kmetijstva grof Falkenhayn bila sta polna hvale o lepi razstavljeni živini.

— (Na državni nižji gimnaziji v Kranji) začne šolsko leto v 16. dan t. l. Učenci, ki na novo ustpijo, imajo se oglašati v 14. in 15. dan t. m. Vsprejemni izpit bode v 16. dan t. m.

— (Na c. kr. gimnaziji v Celji) upisujejo se dijaki za šolsko leto 1885/6 dne 13., 14 in 15. septembra t. l. od 9. do 12. Učenci, ki na novo stopijo v zavod, vsprejemljejo se 13., dose-

danji učenci in sicer oni nižjih razredov 14., višjih razredov pa 15. septembra. Z gimnazijo je združen pripravljevalni kurs, v kojega se jemljó fantje dovršivši z vspehom 3. leto ljudske šole. Prosti so vsprejemnine ter doneska za učila. Šolnine pa se morejo oprostiti še le v drugem tečaju.

— (Tschinkelnov konkurs.) Sestavilo se je delniško društvo v to svrbo, do kupi Tschinkelnovi cukrarni v Lovozicah. Delniškega kapitala je 600.000 gold. V kratkem uloži se prošnja za koncesijo.

— (Ženska sleparica) klati se po Ljubljani. Nadleguje mnoge ljudi in pravi, da je učiteljica, kar pa ni res. Pri nekaterih strankah poskuša dokazati, da jim je v sorodu, da tako kaj izvabi. Pri mestni policiji bila je tudi pred nekoliko dnevi in naznanila je, da je izgubila večjo vsoto denarja.

— (Obesiti) se je hotel zadnjo sredo zvečer znani postopač France Breskvar iz Krakovskega predmestja, ki je zaradi tatvine zaprt. Ta človek bil je že neštivilnokrat kaznovan, a ne miruje, vedno še razsaja, se pretepa ali pa krade. V sredo zvečer bil je, ker je v zaporu tudi razbijal, v posebnem zaporu zaprt. Tu mu pride na misel se obesiti, in res obesil se je na trak svojih spodnjih hlač. Že je skoraj gagati začel, kar pride skrbni paznik gledat, zakaj je Breskvar hkratu utihnil in ga še v pravem času odreže. Tak človek bi bil pač že davno zrel za prisilno delavnico!

— (Dijamantovo poroko) praznovala sta v 19. dan avgusta Jožef Mirnik, po domače Kos in njegova žena Jera, rodod Gabrščekova, v Celji, ker je preteklo že 60 let, odkar živita v srečnem zakonu. Poročena sta bila 31. julija 1825. On je star 81, ona 83 let. Otrok, unukov in unučičev imata 36.

— (Nesreča.) Zadnji ponedeljek dopoldne prišla je h kovaču v Radečah pri Zidanem mostu v službo mlada ženska kot varuhinja kovačevih otrok. Popoldne šla je nova pestunja z obema otrokoma se sprehajati. Dospevši na brv, ki drži blizu trga preko potoka, zvrtil se jej v glavi in z obema otrokoma pade v potok, ki je vsled deževja silno narastel. Utonili so vsi trije. Pestunjo so potegnili mrtvo iz vode, otrok pa še neso dobili.

— (Vabilo na veselico,) katero priredi narodna čitalnica v Vipavi dne 8. septembra ali Malega Šmarna v društvenih prostorih. — Spored: 1. „Pobratimija“, Vilhar, poje zbor. — 2. „Domovina“, deklamuje gospdč. Gašperinova. — 3. „Slabo sveča je brlela“, Hajdrih, poje zbor. — „Mihova ženitev“, poje zbor. — 5. „Ravni pot najbolji pot“, igra. — 6. Mej posamičnimi točkami svira godba Bianchi iz Trsta. — Začetek točno ob 7. uri. — Ustoppina k veselici 30 kr., sedež 20 kr., k plesu 50 kr.

— (Vabilo k slavnosti) v spomin tisočletnice Metodijeve, katero priredi čitalnica Šaleške doline dne 8. septembra 1885. ob 4. uri popoldne na vrtu g. M. Tajnik-a v Družmirji z govorom, petjem, godbo in prosto zabavo. — K obilnej udeležbi vabi odbor:

— (Posojilnica v Pišečah) je 22. junija t. l. prvo leto svojega obstanka spolnila. Delovanje v tem prvem času je bilo uspešno, kajti dala je 135 strankam 204 posojila v znesku 11.298 gld. Društvenikov ima 154, kateri zastopajo 189 deležev. Skoraj tretjina posojenega denarja se je vrnila in sicer brez vsake tožbe, kar je zelo pomenljivo. Posojilnica si je splošno zaupanje pridobila in njen upliv se dobrodelno na prebivalstvo kaže. Veliko več bi še storila, ko bi imela več denarja na razpolago; a le posojilnica v Celji jo zdatno z denarjem in v vsakem drugem oziru podpira.

— (V poštne hranilnice) ušlo se je meseca avgusta 23.622.763 gld. 27 kr., izplačalo pa 22.254.740 gld. 7 kr. Štajerska, Koroška in Kranjska ušle so v omenjeni dobi 1.738.921 gld. 31 kr., dočim se jim je izplačalo le 684.342 gld. 36 kr. Povprek se v imenovanih treh deželah vsak mesec jeden milijon v poštne hranilnice uloži, vsaj zadnje mesece, kar je deloma dokaz štedljivosti, deloma pa dokaz, da pri nas še ne poznajo in ne uporabljajo vseh olajšav in ugodnostij za trgovinski promet, ki se nam nudijo v poštah hranilnicah, kakor se to godi zlasti na Dolenjem Avstrijskem. — Vseh ulog v poštah hranilnicah je sedaj 26.309.172 gld. 89 kr. Nemško-slovenskih knjižic izdalo se je do sedaj 12.324, v prometu jih je še 9.018.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Carigrad 4. septembra. Prva seja Asim-paše, Kiamil paše in Wolffa trajala je 20 minut in bila pripravljalnega značaja. Kakor se zagotavlja, ukrenilo se je, da bodo vsak torek, četrtek in soboto redne seje.

Novi York 4. septembra. Ker so beli delavci v premogovih jamah v Rockprinces-Wyömingu ustavili delo, najeli so kitajske delavce. To pa je prouzročilo krvave izgrede. Beli delavci, oboroženi s puškami, napali so Kitajce, 15 jih ubili, požgali 80 hiš in pognali blizu 500 Kitajcev v gore, kjer trpe pomanjkanja. Poslalo se jim je živeža.

Pariz 3. septembra. „Agence Havas“ zavrača očitanja, da Francoska neti nemško-španski razpor. Razburjenja kriva je ostra pisava nemških in španskih časopisov.

London 3. septembra. „Times“ pišejo: Unanji urad dobil je uradno naznanilo, da misli nemška vlada vprašanje o Karolinskih otokih neki prijateljski vlasti v razsodbo predložiti.

Pariz 3. septembra. Minister notranjih zadev odpotoval je v Marseille in v Toulon zaradi zdravstvenih naredeb

V Toulonu umrlo je včeraj 19, na Španskem 1000 ljudi za kolero.

Razne vesti.

* (Žalostna vest.) Iz Peterburga se poroča, da je grof Lev Tolstoj, slavni pisatelj romanov „Vojna in mir“, „Ana Karenina“, „Kozaki“, „Polikuška“, „Rodbinska sreča“, „Črtice iz Sebastopola“ itd., zblaznel in da je njegova bolezen po soglasnem mnenju zdravnikov neozdravljiva. Nesrečni pesnik bil je iz bogate in imenitne obitelji, prost vseh skrbij in stal je na vrhunci svetovne svoje slave, ko so se prikazala prva znamenja, da mu gineva dušno ravnotežje. Nagibal je vedno na verski misticizem, a v slednji čas se je zdravje tako na zlo obrnilo, da so ga morali odvesti v blaznico, iz katere se menda več ne povrne. Znano je, da si je Lev Tolstoj obleko in obutev sam delal, ker je imel gaslo, „da je ročno delo jedina zdrava in prava morala.“ Porodil se je bil v Tuli v 28. dan avgusta 1828, bil bi torej izvestno še obogatil rusko slovstvo, da mu ni nesrečna bolezen ustavila izredno spretnega in plodovitega peresa.

Narodno-gospodarske stvari.

Program o razstavi goved in delitvi premij za govejo živino,

ki bode v Kranjski gori 12. oktobra 1885.

Visoko c. kr. ministerstvo kmetijstva je na predlog c. kr. kmetijske družbe kranjske blagovolilo dovoliti, da se v Kranjski gori za Radovljiško okrajno glavarstvo napravi delitev premij za govejo živino, in je v ta namen podarilo spodaj navedene državne premije.

Cilj in konec tej razstavi in delitvi premij je:

- Da se živinorejci tega glavarstva in pa cele Kranjske s primerjanjem goved različnih krajev spodbujajo k napredku v živinoreji in o njem poučijo;
- da se razvidi vspeh, ki se je vzlastil s pripomočje državne podpore dosihmal dosegel pri reji naše domače živine;
- da se glede na postavlo zoper govejo kugo od l. 1879. več goveje živine izredi in oživi kupčija z domačo živino, ne le doma na Kranjskem, temuč tudi v vnanje dežele.

1. Pravico do premij v Kranjski gori imajo vsi živinorejci Radovljiškega okraja.

2. Na razstavo pripeljana živina se postavi na določeni prostor. 12. oktobra do 9. ure dopoldne mora pa vsa živina na mestu razstave biti, in sicer posebej junci, posebej telice in posebej krave na ograjah privezane. Vsak lastnik mora sam skrbeti, da ima njegova živina klapca ali dekle, ki živini streže.

3. Živina, katera hoče premije deležna postati, mora najmanj že pol leta lastnina tistega gospodarja biti, ki jo razstavi. To mora zastavnik dokazati s spricalom svojega županstva, vrhu tega pa tudi imeti za vsako živinčce potni list od dotičnega župana.

4. Razsojevalci se izbero po dotičnem pravilniku c. kr. ministerstva kmetijstva in ravnati se bodo pri premiranju po predpisih za to določenih.

5. Kdor je premijo dobil, se mora s posebnim pismom zavezati, da bode spolnil vse, kar imenovani ministerski pravilnik veleva.

6. V razstavo se sme privedi le živina Pincgavskega in Belanskega plemena, t. j. rudečo-in belolisasta, in sicer:

junci (biki), ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zoba, telice, ki imajo vsaj dva stanovitna sprednja zoba.

molzne krave, ki so imele jedno, dvoje, tri, štiri ali k večjemu 5 telet.

7. Za lepo živino so odločene premije tako-le:

I. Premija za biko: jedna za 30 gld.	30 gld.
II. " " biko: jedna " 15 " 15 "	
I. " " telice: jedna " 15 " 15 "	
II. " " telice: jedna " 10 " 10 "	
I. " " krave: jedna " 15 " 15 "	
II. " " krave: jedna " 10 " 10 "	

Skupaj . . . 6 premij . . . 95 gld.

Zraven teh premij dalo se bode tudi 6 po-
hvalnih diplom, in sicer 1 za bika, 3 za telice in
2 za krave.

8. Popoldne 12. oktobra se bodo premije slo-
vesno delile; zato se ima vsako živinč, katero pre-
mijo dobi, na prejmišče pripeljati.

Od glavnega odbora c. kr. družbe kmetijske
v Ljubljani 25. avgusta 1885.

Migljaj uradništvo. V velikem delu sedeče živo-
tarenje je največkrat vzrok boleštim na jetrah, zlatej žili,
zasedenju krvi itd., katerim boleznim sigurno odpomore
Moll-ov „Seidlitz-prašek“. Škatljica 1 gld. Vsak dan
ga razpošilja proti poštnemu povzetju A. Moll, lekarnar
in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V le-
karnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat
z njegovo varstveno znamko in podpisom. 9 (11—6)

Tuji:

3. septembra.

Pri **Sionu**: Bishitz iz Budimpešte. — Botschan z
Dunaja. — Limer iz Vipave. — Sonbichler iz Pulja. —
Koreva iz Karlovca. — Tomec z Notranjskega.

Pri **Malet**: pl. Gutmann, Böhler z Dunaja. —
Bretitschich iz Reke. — Rosenbaum, Singer, Raumann
z Dunaja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Weckerling, Wolf z
Dunaja. — Jauschnegg, Millonig iz Celovca. — Pogačnik
iz Kočevja. — Rzihauek iz Pulja.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
3. sept.	7. zjutraj	739.88 mm.	11.8° C	brezv.	obl.	
	2. pop.	738.18 mm.	19.6° C	sl. jvz.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	737.56 mm.	14.8° C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 15.3°, za 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dné 4. septembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	83 gld. —	kr.
Srebrna renta	83 " 40 "	
Zlata renta	109 " 45 "	
5% marcna renta	100 " 10 "	
Akcije narodne banke	868 " — "	
Kreditne akcije	287 " 56 "	
London	124 " 50 "	
Srebro	— " — "	
Napol.	9 " 89 1/2 "	
C. kr. cekini	5 " 87 "	
Nemške marke	61 " 10 "	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 127 " — "	
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 169 " 75 "	
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 " 20 "	
Ogrska zlata renta 4%	99 " 25 "	
" " papirna renta 5%	92 " 45 "	
5% štajerske zemljišče odvez obliq	104 " — "	
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116 " 50 "	
Zemlj. obé avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 " — "	
Prior. obliq Elizabetine zapad železnice	115 " — "	
Prior. obliq Ferdinandove sev. železnice	106 " — "	
Kreditne srečke	100 gld. 176 " 50 "	
Rudolfove srečke	10 " 18 " 75 "	
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 99 " 75 "	
Tramway-društ. velj. 170 gld a v.	189 " 75 "	

Učenci ljudskih šol

se vsprejmo v stanovanje in brano po nizki ceni v študi-
ntov kih ulicah h. št. 13, I. nadstr. v Ljub-
ljani, prav blizu šole. (500—3)

J. ANDEL-a

novoznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mrav-
ljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žu-
želke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od
žuželkine zalege ne ostane nobenega sledu.

Pravi prašek se dobi v prodajalnici pri

J. ANDEL-a,

„pri črném psu“

13, Húsová (Dominikánská) ulice 13,
v PRAGI.

V Ljubljani pri Albinu Sličarju, trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po
plakatih. (211—9)

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°,
264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

V AMERIKO

pride najceneje, kdor se obrne na

ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,

najstarejša trdka te vrste. (623—48)

Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Skozi 40 let preskušeno!

C. kr. avstr. izklj. priv. prva ameriško in angleško
patentovana

Anatherin zobna in ustna voda

Dr. J. G. POPP-a,

c. kr. dvornega zdravnika za zobe na Dunaji.

Ta odlični preparat se je v 40 letih, odkar ob-
stoja, razširil in pridobil veljavo še zunaj Evrope.
Njega poraba se je posebno dobro pokazala proti
vsakršnemu zobobolju, proti vsem boleznim
mekkih delov v ustih, proti majajočim se zobem,
lahko krvavečemu zobnemu mesu, bramorici in skor-
butu. Raztoplja slez in s tem ovira narejanje zobnega
kamna, osveži usta in boljša ukus v ustih in korenito
prežene vsak zopern duh. Olajšuje **zobljenje pri**
majhnih otrocih, služi kot **varovalno sred-**
stvo proti difteritidi in kot **izpiralna voda**
za grlo pri kroničnih boleznih vratu in je neizogibno
potrebna pri rabi mineralnih vod.

Spričevala visocih medicinskih avtoritet so pri-
znala nje neškodljivost in priporočljivost in jo zapi-
suje mnogo glasovitih zdravnikov. Velika steklenica
velja gld. 1.40, srednja gld. 1.— in mala 50 kr.

Popp-ov vegetabilčni zobni prašek

stori po kratkej rabi z **anatherin zobno vodo**
zobe bele in blesteče ter jih ohrani zdrave. 63 kr.

zobna pasta s prijetno armo, v škatljicah po
gld. 1.22.
pasta, arom., nareja zobe blesteče in
bele. 35 kr.
plomba, s čemer si vsak lahko sam
plombira otle zobe. Zavitek velja gld.
2.18.

Popp-ovo med. milo iz zelišč.

Že 18 let se rabi z velikim vspehom zoper
vsakovrstne spuščaje, zlasti hraste, lišaje, pege, lu-
skine na glavi in v bradi, ozebljine, potenje nog in
garje. Cena 30 kr. (321—2)

Dobiva se v Ljubljani pri lekarnjih J. Svoboda, V. Mayr,
U. pl. Trnkoczy, E. Birschitz, G. Piccoli, dalje pri tr-
govcih C. Karinger, Vaso Petričič, Ed. Mahr, P. Lass-
nik, bratje Krisper; v Postojni: Fr. Baccarich, lekar;
na Krškem: F. Bünches, lekar; v Idriji: J. Wario,
lekar; v Kranju: K. Šavnik, lekar; v Škofjeji Loki: C.
Fabiani, lekar; v Kočevju: J. Braune, lekar; v Ajdov-
ščini: M. Guglielmo, lekar; v Litiji: J. Beneš, lekar;
v Metliki: Fr. Wacha, lekar; v Radovljici: A. Roblek,
lekar; v Novem mestu: J. Bergman, D. Rizzoli, lekarja;
v Kamniku: J. Močnik, lekar; v Trebnjem: J. Rup-
recht, lekar; v Crnomlju: J. Blažek, lekar; v Vipavi:
A. Leban, lekar

P. n. občinstvo se prosi zahtevati izrečno c. kr.
dvornega zdravnika za zobe Popp-a preparate in vzeti
samo take, ki imajo svojo varstveno znamko.

Več ponarejatev in prodajalev na Dunaji in
Inspruku bilo je nedavno obsojenih k obétnim
kaznim.

Umrli so:

30. avgusta: Marija Črne,
hišna posestnica, 57 let, Klad-
dezne ulice št. 6, za srčno
libo.

1. septembra: Josip Ma-
težev, trgovec in posestnik, 65
let, Karolinska zemlja št. 8,
za udotrpom.

2. septembra: Janez Mün-
der, umirovljeni pismonoša, 64
let, Sv. Jakoba nabrežje št. 31,
za rakom v požiralniku.

V deželnej bolnici:

29. avgusta: Marija Na-
gode, dninarica, 34 let, za
jetiko.

30. avgusta: Jakob Lon-
čar, gostac, 31 let, za jetiko.

31. avgusta: Jakob Va-
gaja, gostac, 56 let, za oslab-
ljenjem.

VIZITNICE

priporoča

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

J. C. JUVANČIČ,
posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima

zalogo vina v Ljubljani

in priporoča:

(281—18)

Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.

1883. l. " 18 " 24 "

Dolenjsko rúdečkasto " 14 " 20 "

Uzorce pošilja v sodčih od 50 litrov in več.

Mazilo zoper pege,

lišaj, mozoljčke, rúdečice na obrazu i. t. d.
Isto ohrani kožo vedno belo, gladko, čisto in nežno
ter podeli obličji mladostno svežost. Običajno izgine,
če se 15- ali 20krat namažeš s tem mazilom, vsaka
nesnaga z obličja. Lonček velja 50 kr. in kos mila
12 kr., torej vkup 62 kr.

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na
deželo: (405—9)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Marijinceljske

kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bo-
lezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast
do jedi, slabi želodec,
smrdečo sapo, napihno-
nje, kislo podiranje, šol-
panje, katar v želodci,
zgago, da se ne nareja
pesek in pšeno in slez,
zoper zlatenico, gnjus in
bljuvanje, da glava ne
boli, (če izvira bolečina iz
želodca), zoper krč v že-
lodci, preobloženje že-
lodca z jedjo ali piščo,
črve, zoper bolezn na vra-
nici, jetrah in zoper zlato
žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna
Gabriel Piccoli, na Dunajski cesti; lekarna
Josip Svoboda, na Prešernovem trgu. V Novem
mestu: lekarna Dom. Rizzoli, lekarna Josip
Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici:
lekarna A. de Gironeoli. V Ajdovščini:
lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J.
Kupferschmid. V Kranju: lekar Drag. Šavnik.
V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radov-
ljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph.
Ritschel. V Crnomlju: lekar Ivan Blažek. V
Škofjeji Loki: lekar Karol Fabiani. V Reki:
lekar Ant. Mizzan.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš iz-
delek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se
kupi samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj
se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske ka-
pljice za želodec morajo imeti v sklenico vtisneno be-
sede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady &
Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena
z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in
na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske ma-
tere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sod-
nijsko spravljeno varstveno znamenje in zavoj
mora biti zapečaten z našim varstvenim zname-
njem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki ne-
majo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot po-
narejeni in prosimo, naj se nam taki slučaj tako-
znani, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in
prodajalci. (90—30)

V deželnem gledališču v Ljubljani.

Samo 3 predstave.

V četrtek 3., petek 4. in v nedeljo 6. sept. 1885.

Nepar Par Nepar

Velika daritev sprave na Golgati,

povest trpljenja in smrti Jezusove.

Izvršuje 30 osob družbe starobavarske pasijonske igre
pod vodstvom Ed. ALLESCH-a. (504—2)

Cena prostorom: Loža v II. nadstropji 3 gld. 50 kr. — Fauteuil 80 kr. —
Sedež v parterji 60 kr. — Sedež na galeriji 40 kr. — Ustop v parter 50 kr. —
Galerija 20 kr. — Vojaški in dijaški biljet 30 kr.

Po dnevi se dobivajo ustupnice v gledališčni pisarni, a zvečer pri kasi.

Kasa se odpre ob 7. uri. — Začetek ob polu 8. uri.

V dobrohotno pozornost! Kakor sem tu zvedel, aranžiral je nek
g. Jakob Deutsch, glumač, pred neko-
liko leti v Ljubljani pasijonske predstave z nedostatnimi sredstvi in pred
vsem nesposodbnim osobljem, vsled česar vsa predstava ni ugajala religioznemu
zmislu. Castito občinstvo torej prosim, predstav naših ne stavi s prej omenjenimi
v jedno vrsto.

Ed. ALLESCH, vodja.